

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 12. 2023, č. j. MSP-426/2021-OSV-OSV/2, a č. j. MSP-617/2021-OSV-OSV/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 37 A 42/2023-13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedenými rozhodnutími (dále jen „napadená rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 12. 4. 2021, sp. zn. Si 116/2021 a ze dne 20. 7. 2021, sp. zn. Si 225/2021, kterými krajský soud jako povinný subjekt odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 28. 3. 2021 a 12. 7. 2021.

[2] Žalobce se proti napadeným rozhodnutím bránil žalobou u krajského soudu, který ji v záhlaví uvedeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřipustnost odmítl. Krajský soud totiž dospěl k závěru, že žaloba představuje zjevné zneužití práva, protože žalobce opakovaně podává předem zjevně neúspěšná podání, jimiž nesleduje ochranu svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému usnesení brojí včasnou kasační stížností.

[4] Jelikož stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 2. 2024, č. j. 4 As 26/2024-7 vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že disponuje potřebným vysokoškolským právnickým vzděláním. Nejvyšší správní soud

rovněž stěžovatele poučil o tom, že v případě nevyhovění této výzvě bude kasační stížnost odmítnuta.

[5] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 3. 2024. Stanovená patnáctidenní lhůta k doložení plné moci či potřebného vzdělání tedy stěžovateli počala běžet dne 8. 3. 2024 (pátek) a uplynula 22. 3. 2024 (pátek). Stěžovatel však do dnešního dne na výzvu nereagoval a plnou moc udělenou jím advokátovi nedoložil a ani neprokázal své vysokoškolské právnické vzdělání.

[6] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[7] Jelikož stěžovatel nedoložil splnění podmínky řízení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., tj. nedoložil plnou moc advokáta, ani nedoložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Nejvyšší správní soud nad rámec shora uvedeného dodává, že s ohledem na nesplnění podmínky povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti již nerozhodoval o návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků, neboť to s ohledem na výsledek řízení považoval za nadbytečné.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. dubna 2024

Weissová

Mgr. Petra
předsedkyně senátu